

Banská Bystrica 8. 7. 2021

OZ 214920/II-64-2021

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 25. marca 2019 navrhovateľom PLASTON Lebeda & syn, s. r. o., Masarykova 988/46, 460 01 Liberec I – Staré Město, Česká republika (pred postúpením práv a povinností: V z P, spol. s r. o., Selská 85, 460 01 Liberec, Česká republika), v konaní zastúpeným spoločnosťou MAJLINGOVÁ & PARTNERS, s. r. o., Budatínska 12, 851 06 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 214920/I-11-2019 z 22. februára 2019 o zamietnutí návrhu na vyhlásenie slovej ochrannej známky č. 214920 „PL91“ za neplatnú majiteľa ANITRAM EXPOS, s. r. o., Podunajská 25, 821 06 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Petrom Hojčušom, Osuského 1/A, 851 03 Bratislava (ďalej „majiteľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 37 ods. 6 v nadväznosti na § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov a § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. OZ 214920/I-11-2019 z 22. februára 2019 **sa potvrdzuje.**

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 214920/I-11-2019 z 22. februára 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol podľa § 37 ods. 6 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov zamietnutý návrh na vyhlásenie slovej ochrannej známky č. 214920 „PL91“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) za neplatnú. Navrhovateľ si podaný návrh uplatnil v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov a v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona. Podanie návrhu odôvodnil tým, že od januára 1994 vyrába a na trh Českej a Slovenskej republiky dodáva plastové plomby pod označením „PL91“, a to v miliónoch kusov, pričom na Slovensku ich distribuuje prostredníctvom spoločnosti KOBA M, spol. s r. o. (ďalej „spoločnosť KOBA M“). V tejto súvislosti predložil faktúry, resp. súvisiacu obchodnú korešpondenciu z obdobia rokov 2003 – 2007. Prostredníctvom rozsiahleho a dlhodobého používania podľa navrhovateľa označenie „PL91“ (t. j. označenie zhodné s napadnutou ochrannou známkou) nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre plomby navrhovateľa (t. j. pre tovary zhodné s tovarmi, pre ktoré je zapísaná napadnutá ochranná známka) pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, pričom toto označenie nemá iba miestny dosah. Navrhovateľ doložil tiež korešpondenciu medzi spoločnosťou V z P, spol. s r. o. (ďalej „spoločnosť V z P“) a konkurenčnou spoločnosťou EUROSEAL Liberec, a. s. (ďalej „spoločnosť EUROSEAL“) z februára 2004 s cieľom preukázať, že konkurenčné firmy už dávno pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky vnímali označenie „PL91“ ako označenie plomb navrhovateľa. Podľa navrhovateľa majiteľ, resp. jeho konatelia nekonali pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v dobrej viere, pretože si boli vedomí, že toto označenie dlhodobo používa na označenie svojich plastových plomb iný subjekt. Podnikatelia vyvíjajúci činnosť v tejto špecifickej oblasti monitorujú aktivity svojich konkurentov a majú vedomosť o výrobkoch konkurentov a ich označeniach. Navyše spoločnosť KOBA M sa s plombami „PL91“ zúčastňovala tiež rôznych výberových konaní vypísaných na

dodávku plomb, k čomu navrhovateľ doložil dôkazné materiály týkajúce sa výberových konaní z rokov 2003 a 2005, pričom týchto výberových konaní sa zúčastňoval aj majiteľ. Práve po jednom takomto výberovom konaní majiteľ ako neúspešný uchádzač podal prihlášku napadnutej ochrannej známky. Navrhovateľ vyslovil predpoklad, že majiteľ si podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky chcel zabezpečiť do budúcnosti neoprávnenú výhodu a odstaviť konkurenciu, čo sa jeho neskorším konaním potvrdilo, pretože vyzval distribútora navrhovateľa, aby prestal používať označenie „PL91“ (predložená výzva majiteľa adresovaná spoločnosti KOBASEAL, s. r. o.) a podal na súd žalobu pre nekalú súťaž a porušovanie práv z ochrannej známky.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia pokiaľ ide o návrh uplatnený v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov bola skutočnosť, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že majiteľ pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vedome konal v rozpore s uznávanými princípmi etického správania alebo poctivými obchodnými a podnikateľskými zvyklosťami za účelom získať neoprávnenú výhodu alebo za účelom pôsobiť navrhovateľovi nespravodlivú ujmu. Prvostupňový orgán zistil, že navrhovateľ (spoločnosť V z P) prostredníctvom spoločnosti KOBAM od roku 2003, t. j. pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky, dodával na Slovensko bezpečnostné plastové plomby s označením „PL91“. Ďalej zistil, že majiteľ distribuoval na území Slovenskej republiky od roku 2001 bezpečnostné plastové plomby českého výrobcu spoločnosti EUROSEAL označené ako „PL91“, a to v nezanedbateľnom rozsahu. Spoločnosť KOBAM a majiteľ vystupovali teda na rovnakom trhu zjavne v konkurenčnom postavení, čo potvrdzujú materiály o ich účasti na rovnakých výberových konaniach pri uchádzaní sa o dodávky bezpečnostných plastových plomb. Podľa prvostupňového orgánu je nesporné, že spoločnosť EUROSEAL (výrobca plastových plomb, od ktorej odoberal plomby majiteľ) vedela minimálne od februára 2004 o skutočnosti, že aj navrhovateľ (spoločnosť V z P) označoval svoje výrobky označením „PL 91“. V tejto súvislosti prvostupňový orgán konštatoval, že hoci podľa dôkazov (dôkaz č. 12) navrhovateľ v roku 1995 dodal plomby s označením „PL 91“ spoločnosti EUROSEAL, resp. označovanie plastových plomb označením „PL91“ navrhovateľom a spoločnosťou EUROSEAL bolo zaužívané, resp. malo istú tradíciu už aj v 90-tych rokoch, uvedené nemá žiadnu spojitosť s majiteľom, keďže ide o spor medzi navrhovateľom a spoločnosťou EUROSEAL. Hoci na základe predložených dôkazov je zrejmé, že spoločnosť EUROSEAL dodávala na Slovensko svoje výrobky prostredníctvom spoločnosti majiteľa, teda majiteľ bol distribútorom výrobkov tejto spoločnosti, nešlo však o spoločnosti, ktoré by boli personálne či majetkovo prepojené a zároveň nebolo preukázané, že majiteľ bol o spore medzi spoločnosťou EUROSEAL a navrhovateľom (spoločnosťou V z P) reálne oboznámený. Prvostupňový orgán na základe predložených dôkazov, rešpektujúc právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici (vyjadrený v rozsudku z 21. decembra 2017, č. k. 24 S/14/2017-79), nepovažoval za preukázanú vedomosť majiteľa o tom, že navrhovateľ používal označenie „PL91“ na označovanie svojich tovarov. Berúc do úvahy uvedené nepovažoval za preukázanú existenciu zlej viery majiteľa pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky. Zároveň poznamenal, že majiteľ preukázateľne už od roku 2001 na území Slovenskej republiky používal označenie, ktoré je predmetom napadnutej ochrannej známky, teda skôr ako takéto používanie preukázal navrhovateľ.

Pokiaľ ide o návrh uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona, podľa prvostupňového orgánu navrhovateľ nepreukázal aktívnu legitímáciu na podanie návrhu, pretože nepreukázal, že by mu vzniklo právo užívateľa nezapísaného označenia, čím nebola splnená jedna z podmienok obsiahnutá v ustanovení § 7 písm. f), ktoré musia byť splnené kumulatívne.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom spochybnil posúdenie návrhu odôvodneného zlou vierou majiteľa pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vykonané prvostupňovým orgánom.

Navrhovateľ za rozhodujúcu pre posúdenie konania majiteľa v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky označil skutočnosť, že majiteľ a spoločnosť KOBAM vystupovali v Slovenskej republike na rovnakom trhu v konkurenčnom prostredí, zúčastňovali sa rovnakých výberových konaní na dodávky plastových plomb. Uvedené vyplynulo aj z predloženého rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (dôkaz č. 15), podľa ktorého na trhu s plastovými plombami pôsobili v období rokov 2003 a 2004 dvaja rozhodujúci hráči, a to majiteľ a spoločnosť KOBAM.

S ohľadom na uvedené je podľa navrhovateľa nemožné, aby tieto spoločnosti, ktoré pôsobili v tak úzko špecializovanej oblasti, dovážali rovnaké výrobky a zúčastňovali sa na rovnakých výberových konaniach, nevedeli o výrobkoch, ktoré dodáva druhý subjekt. Tvrdenie majiteľa, že nevedel o plombách navrhovateľa (spoločnosti V z P) dodávaných na slovenský trh spoločnosťou KOBA M, navrhovateľ označil za účelové.

Skutočnosť, že majiteľ poznal skutočnú situáciu na trhu a napriek tomu si podal prihlášku napadnutej ochrannej známky, vyplýva podľa navrhovateľa aj z listu zástupcu majiteľa z 9. júla 2011, ktorý predložil spolu s rozkladom a v ktorom je uvedené, že „Prvé plomby s označením PL91 boli na Slovensko dodané 20.2.1997 a nebola to spoločnosť V z P spol. s r .o. ktorá ich na Slovensko dodala (doklad o tejto dodávke máme k dispozícii).“ a „Práva k nezapísanému označeniu získala dodávkou plomb označených PL 91 na Slovensko dňa 20.2.1997 iná spoločnosť a jej práva môj klient rešpektuje.“ Podľa navrhovateľa je z uvedeného zrejme, že už viac ako 8 rokov pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky sa na slovenskom trhu nachádzali výrobky označené ako „PL91“ a majiteľ o tom mal vedomosť, pričom prostredníctvom podania prihlášky a získania ochrany na označenie „PL91“ sa snažil odstrániť z trhu svoju hlavnú konkurenciu – spoločnosť KOBA M. Naopak inú spoločnosť, majúcu zjavne zanedbateľný podiel na trhu, majiteľ musel rešpektovať, keďže vedel, že táto má ešte skoršie práva.

Navrhovateľ v nadväznosti na uvedené konštatoval, že plomby označené v predloženom liste ako „PL91“ a dodané v roku 1997 na slovenský trh boli vyrobené spoločnosťou V z P. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na svoje predchádzajúce vyjadrenia, podľa ktorých táto spoločnosť plomby vyrába a distribuuje už od roku 1994. Uvedené je zároveň zrejme aj z prehľadu odberateľov, ktorý tiež predložil spolu s rozkladom. Z predmetného prehľadu tiež vyplynulo, že po 30. júni 1997 navrhovateľ už objednávky nevybavoval priamo, ale posielal ich na vybavenie spoločnosti EUROSEAL.

Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že ak majiteľ vedel o dodávke plomb označených ako „PL91“ vo februári 1997 spoločnosťou, ktorá rozhodne nepatrila medzi rozhodujúcich hráčov na slovenskom trhu, nepochybne vedel aj o dodávkach označených ako „PL91“ v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky prostredníctvom spoločnosti KOBA M, ktorá bola jeho najväčším a v podstate jediným konkurentom na trhu.

Zároveň navrhovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade zoberal tieto skutočnosti do úvahy a prehodnotil svoje skutkové zistenia o vedomosti majiteľa o používaní označenia „PL91“ iným subjektom v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky tak, ako to nariadil Krajský súd v Banskej Bystrici.

S ohľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že napadnutá ochranná známka sa vyhlasuje za neplatnú. Alternatívne navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Majiteľ vo vyjadrení o rozklade doručenom úradu 18. decembra 2019 uviedol, že zo strany navrhovateľa ide len o účelové naťahovanie tohto sporu, pričom zdôraznil, že úrad je viazaný rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.12.2017, č. k. 24 S/14/2017-79.

V súvislosti s dôkazmi, na ktoré sa v podanom rozklade odvolával navrhovateľ, majiteľ uviedol, že nejde o žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ale tieto boli obsahom spisu už pri rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa nimi aj zaoberal.

Pokiaľ ide o list, ktorý navrhovateľ predložil spolu s rozkladom, majiteľ konštatoval, že tento je z roku 2011 a nepreukazuje, že o skutočnostiach v ňom uvedených majiteľ vedel v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky v roku 2005.

K prehľadu odberateľov, ktorý navrhovateľ tiež predložil spolu s rozkladom, majiteľ uviedol, že tento preukazuje iba dodávky odberateľom na území Českej republiky, nepreukazuje však, že majiteľ v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky na Slovensku mohol vedieť o používaní označenia „PL91“ v Českej republike spoločnosťou V z P.

Čo sa týka tvrdení navrhovateľa ohľadom postup pri výberových konaniach a rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, majiteľ poukázal na to, že tieto boli predmetom skúmania v rámci rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici, preto nie je potrebné s k nim znova vyjadrovať.

Na záver zdôraznil, že navrhovateľ nebol majiteľom vo svojich právach nijako obmedzovaný, čo len potvrdzuje, že nešlo o konanie v zlej viere, pričom žiadne z navrhovateľom predložených dôkazov nepreukázali zľú viery majiteľa v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky.

S ohľadom na uvedené majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Podľa § 54b ods. 3 zákona o ochranných známkach práva a právne vzťahy z ochranných známk zapísaných do registra do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019. Vznik, zmena a zánik práv a právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase ich vzniku.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú, ak v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo v konaní z vlastného podnetu zistí, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu.

Podľa § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov za ochrannú známku nemožno uznať označenie, ktoré je predmetom prihlášky, ktorá nebola podaná v dobrej viere.

Podľa § 191 ods. 6 prvá veta zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

Napadnutá slovná ochranná známka č. 214920 „PL91“ majiteľa ANITRAM EXPOS, s. r. o., Podunajská 25, 821 06 Bratislava bola s právom prednosti od 16. septembra 2005 do registra ochranných známk zapísaná 10. augusta 2006 pre tovary „plastová bezpečnostná plomba“ v triede 17 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z obsahu spisu vyplynuli nasledujúce skutočnosti:

Navrhovateľ podal 16. júna 2014 návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú, ktorý si uplatnil v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov z dôvodu, že

prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere. Zároveň si návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatnil aj v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona z dôvodu, že je majiteľom starších práv k označeniu „PL91“.

Rozhodnutím úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920/I-14-2015 z 31. marca 2015 bola napadnutá ochranná známka vyhlásená za neplatnú z dôvodu naplnenia podmienok obsiahnutých v ustanovení § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov. Prvostupňový orgán dospel k záveru, že prihláška napadnutej ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere, pretože majiteľ mal v čase jej podania vedomosť o tom, že označenie „PL91“ používala v obchodnom styku aj iná osoba, v danom prípade navrhovateľ, resp. jeho distribútori, pričom za podaním predmetnej prihlášky ochrannej známky je nutné vidieť snahu majiteľa privlastniť si toto označenie pre seba, čím mohla byť navrhovateľovi spôsobená ujma. Pokiaľ ide o návrh na neplatnosť napadnutej ochrannej známky uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona, prvostupňový orgán sa jeho posúdením nezaoberal, pretože by to nemalo mať vplyv na konečné rozhodnutie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ rozklad, ktorý bol rozhodnutím predsedu úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920 II/109-2016 z 5. decembra 2016 zamietnutý a rozhodnutie úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920/I-14-2015 z 31. marca 2015 bolo potvrdené. Druhostupňový orgán sa stotožnil s názorom prvostupňového orgánu, že v predmetnom konaní bolo preukázané naplnenie podmienok podľa § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov, a teda bolo dôvodné napadnutú ochrannú známku vyhlásiť za neplatnú.

Dňa 9. februára 2017 podal majiteľ proti rozhodnutiu predsedu úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920 II/109-2016 z 5. decembra 2016 žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „Krajský súd“), ktorý rozsudkom z 21. decembra 2017, č. k. 24 S/14/2017-79, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. januára 2018 (ďalej „rozsudok“), rozhodnutie predsedu úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920 II/109-2016 z 5. decembra 2016 a rozhodnutie úradu zn. POZ 1703-2005/OZ 214920/I-14-2015 z 31. marca 2015 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Krajský súd v súvislosti s námietkou majiteľa týkajúcou sa účasti spoločnosti PLASTON Lebeda & syn s. r. o. (po zániku spoločnosti V z P) v administratívnom konaní uviedol, že v návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú boli uplatnené dva dôvody neplatnosti. Keďže v preskúmvanej veci bol ako dôvod neplatnosti napadnutej ochrannej známky uplatnený aj § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov, teda, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu, pričom takýto návrh môže dať ktokoľvek a úrad môže takéto konanie začať aj z vlastného podnetu, nebol postup úradu podľa Krajského súdu v rozpore so zákonom. Iná situácia by podľa Krajského súdu nastala, ak by bol v konaní ako dôvod pre vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú uplatnený § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona.

K námietke majiteľa, že druhostupňový orgán mu nedoručil viaceré dokumenty, o ktorých sa dozvedel len z druhostupňového rozhodnutia, čím mu bola odňatá možnosť konať a vyjadriť sa k všetkým tvrdeniam a dôkazom vykonaným v administratívnom konaní, Krajský súd konštatoval, že druhostupňový orgán nedoručením podania navrhovateľa (jeho vyjadrenia o rozklade) majiteľovi porušil ustanovenie o konaní pred orgánom verejnej správy, čo mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, nakoľko tieto dokumenty boli vzaté ako podklad rozhodnutia druhostupňového orgánu. Podľa názoru Krajského súdu bol druhostupňový orgán povinný dať majiteľovi príležitosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, nakoľko z napadnutého rozhodnutia bolo zrejmé, že druhostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí síce vychádzal zo skutkových zistení prvostupňového orgánu, avšak dôkazy pripojené k vyjadreniu o rozklade vykonal a vyhodnotil, pričom takýmto hodnotením vykonaných dôkazov doplnil argumentáciu ku konštatovaniu prvostupňového orgánu o dôvodnosti vyhlásenia napadnutej ochrannej známky za neplatnú.

Čo sa týka námietky majiteľa ohľadom hodnotenia dôkazov vo vzťahu k posudzovaniu jeho dobrej viery pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky, ako aj jeho vedomosti o tom, že iný subjekt na trhu používal

označenie „PL91“ pre svoj výrobok – plastovú plombu, Krajský súd nesúhlasil s postupom druhostupňového orgánu, ktorý si podľa neho osvojil závery prvostupňového orgánu, pričom konštatoval, že výrobca (EUROSEAL) mal dôvody informovať majiteľa ako svojho distribútora o používaní predmetného označenia navrhovateľom minimálne preto, že dodávanie plomb s týmto označením považoval výrobca za porušovanie svojich práv.

Krajský súd v nadväznosti na záver druhostupňového orgánu, že majiteľ vedel, resp. musel vedieť o používaní označenia „PL91“ v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o výberové konanie č. 010/6/6/2005 v Dusľo Šaľa a. s., z výzvy na predloženie ponuky nevyplývalo, že požadovaným tovarom mala byť bezpečnostná plomba práve označená „PL91“, ale malo ísť o plomby na plombovanie železničných vozňov, ktoré mali zodpovedať Prepravnému poriadku Železničnej spoločnosti Cargo Slovakia a. s. Podľa Krajského súdu výzva na predloženie ponuky bola tak len dôkazom účasti vo výberovom konaní ako majiteľa, tak i spoločnosti KOBA M, ktorá bola distribútorom navrhovateľa na území Slovenskej republiky. Z oznámenia o vyhodnotení ponúk, v ktorej je uvedené označenie „PL91“ zase podľa Krajského súdu vyplynulo, že toto oznámenie bolo zasielané spoločnosti KOBA M, nie majiteľovi. Listiny z predmetného výberového konania sú teda dôkazom účasti majiteľa a distribútora navrhovateľa (spoločnosti KOBA M) v rovnakom výberovom konaní, nie sú však dôkazom vedomosti majiteľa o tom, s akým produktom sa distribútor navrhovateľa predmetného výberového konania zúčastnil.

Ku konštatovaniu druhostupňového orgánu, že vedomosť majiteľa o používaní označenia „PL91“ navrhovateľom, resp. jeho distribútormi na území Slovenskej republiky vyplýva z existencie sporu medzi českými výrobcami (spoločnosťami EUROSEAL a V z P), Krajský súd v rozsudku uviedol, že existencia tohto sporu nevyhnutne nepreukazuje vedomosť majiteľa o tom, že navrhovateľ (spoločnosť V z P) používal na území Slovenskej republiky, či už sám alebo prostredníctvom svojich distribútorov, označenie „PL91“. Podľa Krajského súdu spor vnikol medzi subjektmi odlišnými od majiteľa, bez preukázaného personálneho alebo majetkového prepojenia, keďže majiteľ bol distribútorom produktov spoločnosti EUROSEAL označených „PL91“ na území Slovenskej republiky. S posúdením vedomosti majiteľa o používaní označenia „PL91“ inou osobou v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky vykonaným zo strany druhostupňového orgánu sa Krajský súd nestotožnil a uviedol, že záver o vedomosti majiteľa vychádzal z posúdenia konania tretej osoby (spoločnosti EUROSEAL) a ostával len domnienkou druhostupňového orgánu, že táto spoločnosť konala tak ako predpokladal (domnieval sa) druhostupňový orgán. Podľa rozsudku Krajského súdu vedomosť vo forme „musel vedieť“ tak vyplývala len z konania tretej osoby, a nie z konania majiteľa. Na základe uvedeného Krajský súd dospel k záveru, že konštatovanie o vedomosti majiteľa o tom, že označenie tvoriace prihlášku napadnutej ochrannej známky používa na trhu pre svoj výrobok iný subjekt, je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

Obdobné konštatovanie uplatnil Krajský súd aj pre záver o nečestnom úmysle majiteľa, ktorý podľa druhostupňového orgánu vyplýval už zo samotnej vedomosti majiteľa o používaní zhodného označenia navrhovateľom, resp. jeho distribútorom spoločnosťou KOBA M. V nadväznosti na uvedené Krajský súd uviedol, že nemôže konštatovať správnosť záveru vo vzťahu k nečestnému úmyslu, pokiaľ je založený na samotnej vedomosti majiteľa o používaní zhodného označenia iným subjektom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd zaviazal úrad, aby opätovne na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil svoje skutkové zistenia v smere zistenia vedomosti majiteľa o používaní označenia „PL 91“ iným subjektom v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky a zároveň aj jeho nečestného úmyslu.

V intenciách predmetného rozsudku Krajského súdu úrad opätovne konal vo veci návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú a rozhodnutím zn. OZ 214920/I-11-2019 z 22. februára 2019 (prvostupňové rozhodnutie) podľa § 37 ods. 6 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ rozklad.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že navrhovateľ nesúhlasil s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podaného v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov.

V súvislosti s týmto dôvodom návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú orgán rozhodujúci o rozklade v prvom rade uvádza, že dobrá viera je pojmom, ktorý hoci je v práve často používaný, a to aj v rámci Európskej únie, nie je zákonom definovaný. Právna teória definuje dobrú vieru ako vnútorné presvedčenie konajúceho, že nekoná protiprávne alebo v rozpore so všeobecne uznávanými etickými a morálnymi princípmi a poctivými obchodnými zvyklosťami. Vzhľadom na skutočnosť, že zlá viera, resp. neexistencia dobrej viery predstavuje vnútorný psychický stav konajúceho subjektu, ktorý sám osebe nemožno priamo dokazovať, je jej dokazovanie zložité. Situácií, kedy osoba nekoná pri podaní prihlášky ochrannej známky v dobrej viere, môže nastať viacero, a preto je nevyhnuté každý prípad posudzovať individuálne s ohľadom na jeho osobitosti. Konanie v nie dobrej viere musí byť spojené s osobou prihlasovateľa, pričom relevantným okamihom na posúdenie zlej viery prihlasovateľa je okamih podania prihlášky. Vyvodit' záver, či osoba konala alebo nekonala v dobrej viere, možno len na základe posúdenia širokého okruhu objektívnych skutočností, ktoré nie je možné vopred vymedziť. Medzi takéto skutočnosti patrí napr. povaha označenia prihláseného na zápis do registra ochranných známk, stupeň všeobecnej známosti označenia v okamihu podania prihlášky na účely jeho zápisu ako ochrannej známky, vzťah prihlasovateľa ochrannej známky a používateľa skoršieho označenia, ako aj skutočnosť, či osoba podávajúca prihlášku o práve inej osoby na vhodné alebo podobné označenie vedela, alebo či v dobe podania prihlášky ochrannej známky o tomto práve vedieť mohla, ďalej či by podaním prihlášky ochrannej známky došlo k poškodeniu inej osoby, a tiež to, či neexistuje dôvod, ktorý by konanie prihlasovateľa ospravedlňoval. Za konanie v nie dobrej viere možno považovať napríklad aj situáciu, keď je prihlasovateľ obchodne alebo hospodársky prepojený s iným subjektom a podaním prihlášky ochrannej známky by prihlasovateľ získal určitú neoprávnenú výhodu tým, že by napríklad zneužil rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno staršieho označenia tohto subjektu alebo situáciu, ak by prihlasovateľ bránil vstúpiť oprávnenej osobe na trh v určitej krajine, vytlačal by ju z tohto trhu (podanie tzv. blokačnej prihlášky ochrannej známky) a podobne, a na druhej strane by subjekt používajúci prihlásené označenie utrpel nejakú ujmu, ktorá sa môže prejavit' naplno až v budúcnosti.

Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- kópie 31 faktúr (z toho dve s dodacími listami) z obdobia rokov 2003 až 2007 vystavených spoločnosťou V z P pre spoločnosť KOBAM ako odberateľa (dôkaz č. 1),
- kópiu e-mailovej správy z 31. októbra 2005, kópiu potvrdenia objednávky z 31. októbra 2005, kópiu faktúry zo 7. marca 2005 (dôkaz č. 2),
- kópiu listu spoločnosti EUROSEAL z 2. februára 2004 (dôkaz č. 3),
- kópiu rozhodnutia predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky z 31. januára 2006 zn. PUV 1995-4005 (dôkaz č. 4),
- kópiu listu spoločnosti V z P z 18. februára 2004 (dôkaz č. 5),
- kópiu listu zástupcu majiteľa z 26. januára 2011 (dôkaz č. 6),
- výtlačok výpisu z obchodného registra majiteľa (dôkaz č. 7),
- kópie dvoch listov spoločnosti Duslo, a. s. zo 7. júna 2005, kópiu e-mailovej správy z 24. júna 2005, kópiu listu spoločnosti Duslo, a. s. z 19. júla 2005, kópiu certifikátu č. 00024/103/2/2005 zo 16. júna 2005 (dôkaz č. 8),
- kópie cenových ponúk z 11. a 16. novembra 2005, kópiu oznámenia zo 17. januára 2006 spoločnosti Slovnaft, a. s. a kópiu prehlásenia spoločnosti KOBAM z 11. novembra 2005 (dôkaz č. 9),
- kópie listov spoločnosti Železničná spoločnosť, a. s. z 19. mája 2003, 10. a 23. júna 2003 a 15. júla 2003 vrátane záznamu z otvárania obálok z 10. júna 2003 (dôkaz č. 10),
- výtlačok výpisu z obchodného registra spoločnosti V z P, verejná obchodná spoločnosť (dôkaz č. 11),
- kópiu objednávky spoločnosti EUROSEAL z 10. júla 1995 a kópiu faktúry č. 95102 z 5. septembra 1995 vystavenej spoločnosťou V z P (dôkaz č. 12),
- výtlačok výpisu z obchodného registra spoločnosti EUROSEAL, s. r. o. a spoločnosti EUROSEAL Liberec, a. s. (dôkaz č. 13),
- výtlačok (PrintScreen) z webovej stránky www.mujweb.cz/euroseal/main.php-func=contact.htm obsahujúci kontaktné údaje spoločnosti EUROSEAL a majiteľa (dôkaz č. 14),
- kópiu rozhodnutia Protimonopolného úradu SR č. 2009/DZ/2/1/020 z 21. apríla 2009 (dôkaz č. 15),
- kópiu Smlouvy o postoupení práv a povinností z 2. septembra 2015 (dôkaz č. 16),
- kópiu list zástupcu majiteľa z 9. júla 2011 (dôkaz č. 17),
- kópiu prehľadu odberateľov plomb spoločnosti V z P z 1. júla 1997 (dôkaz č. 18).

Majiteľ v preskúvanom prípade predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- výtlačky výpisov z obchodného registra spoločnosti KOBAM a spoločnosti KOBASEAL, s. r. o. (dôkazy č. 19 a 20),

- kópie 4 faktúr majiteľa z roku 2001 (dôkaz č. 21),
- kópiu osvedčenia č. 01/BA-2001 z 12. novembra 2001 (dôkaz č. 22),
- kópie certifikátov č. 00090/103/3/2002 z 25. marca 2002, č. 000162/103/3/2003 z 5. júna 2003 a č. 000017/103/2/2005 zo 6. mája 2005 (dôkazy č. 23 až 25),
- kópiu rozhodnutia Colného riaditeľstva SR z 8. novembra 2002 (dôkaz č. 26),
- kópiu Dohody o urovnaní zo 7. septembra 2011 (dôkaz č. 27),
- kópiu listu z Okresného súdu Bratislava I z 9. júla 2014 vo veci sp. zn. 34/CbPv/4/2012 s kópiou návrhu na prerušenie konania (dôkaz č. 28),
- výtlačky výpisov z obchodného registra spoločnosti V z P (dôkazy č. 29 a 30),
- výtlačok prvej strany výpisu z obchodného registra spoločnosti KOBA M (dôkaz č. 31),
- kópie dvoch listov spoločnosti Duslo, a. s. zo 7. júna 2005 (dôkaz č. 32),
- kópiu výtlačku výpisu z registra Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky týkajúceho sa úžitkového vzoru č. 3841 a kópiu výtlačku výpisu z registra úradu týkajúceho sa úžitkového vzoru č. 1359 (dôkazy č. 33 a 34),
- kópie 6 faktúr vystavených majiteľom z roku 2001 vrátane 3 dodacích listov, 2 objednávok a 2 potvrdení objednávky (dôkaz č. 35),
- kópie faktúr vystavených majiteľom spolu s dodacími listami – 12 faktúr z roku 2002, 21 faktúr z roku 2003, 52 faktúr z roku 2004 a 118 faktúr z roku 2005 (dôkazy č. 36 až 39),
- kópiu listu zástupcu majiteľa zo 7. februára 2011 (dôkaz č. 40),
- kópiu listu spoločnosti Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a. s. z 18. februára 2011 (dôkaz č. 41),
- kópiu piatich strán zápisnice z vyhodnotenia ponúk z Verejnej súťaže č. VS/3/03/12 (dôkaz č. 42),
- kópiu potvrdenia spoločnosti EUROSEAL z 19. augusta 2005 (dôkaz č. 43),
- kópiu uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2015, č. k. 1Cob/343/2014-82 (dôkaz č. 44),
- kópiu listu zástupcu majiteľa z 13. júla 2011 a z 26. januára 2011 (dôkazy č. 45 a 46),
- kópiu dvoch strán zápisnice z vyhodnotenia ponúk z Verejnej súťaže č. VS/3/03/12 (dôkaz č. 47),
- kópiu certifikátu č. 00320/103/3/2000 zo 7. septembra 2000 (dôkaz č. 48) a
- kópiu 7 strán tabuľky dodávok plomby PIPP-S z obdobia rokov 2003 až 2004 (dôkaz č. 49).

V súvislosti s predloženými dôkaznými materiálmi orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje nasledujúce.

Dôkaz č. 7 predstavuje výpis z obchodného registra majiteľa – spoločnosti ANITRAM EXPOS, s. r. o., ktorá bola do obchodného registra zapísaná 11. septembra 1995 s predmetom činnosti okrem iného kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti v rozsahu voľnej živnosti, sprostredkovanie kúpy a sprostredkovanie obchodu a služieb.

V zmysle výpisu z obchodného registra spoločnosti V z P, verejná obchodná spoločnosť (dôkaz č. 11), táto bola do obchodného registra zapísaná 27. marca 1991 s predmetom činnosti okrem iného výroba a predaj dielov a finálnych výrobkov z plastických hmôt s možnosťou kombinácie s dielmi z iných druhou materiálu, obchodná činnosť (do 23. októbra 1992), resp. výroba a predaj výrobkov z plastických hmôt (od 23. októbra 1992). Rozhodnutím spoločníkov z 19. júna 1996 bola spoločnosť zrušená bez likvidácie za účelom premeny na spoločnosť V z P. Spoločnosť bola z obchodného registra vymazaná 24. septembra 1996.

Podľa výpisov z obchodného registra spoločnosti V z P, spol. s r. o., t. j. pôvodného navrhovateľa (dôkazy č. 29 a 30), bola táto spoločnosť do obchodného registra zapísaná 24. septembra 1996 s predmetom činnosti výroba a predaj výrobkov z plastických hmôt. Od 27. decembra 2006 bola jej jediným spoločníkom spoločnosť PLASTON Lebeda & syn, s. r. o. (t. j. navrhovateľ po postúpení práv a povinností spoločnosti V z P). V roku 2008 bola nariadená exekúcia spoločnosti V z P a od 19. septembra 2014 bola spoločnosť v likvidácii (za likvidátora bol určený Martin L.).

Z výpisov z obchodného registra spoločnosti EUROSEAL, s. r. o. a spoločnosti EUROSEAL Liberec, a. s. (dôkaz č. 13) vyplynulo, že spoločnosť EUROSEAL, s. r. o. bola do obchodného registra zapísaná 19. mája 1995 s predmetom činnosti okrem iného kúpa tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja a sprostredkovateľská služba v oblasti obchodu. Spoločnosť EUROSEAL Liberec, a. s. bola do obchodného registra zapísaná 22. februára 2000 s predmetom činnosti okrem iného kúpa tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja, sprostredkovateľská služba v oblasti obchodu a výroba plastových výrobkov a pryžových výrobkov (do 25. júla 2014), resp. výroba, obchod a služby neuvedené v prílohách 1 až 3 živnostenského zákona (od 25. júla 2014).

Z výpisov z obchodného registra spoločnosti KOBAM a spoločnosti KOBASEAL, s. r. o. (dôkazy č. 19 a 20 a dôkaz č. 31) je zrejmé, že spoločnosť KOBAM, s. r. o. bola do obchodného registra zapísaná 18. januára 1995 s predmetom činnosti okrem iného kúpa a predaj tovaru v rozsahu voľnej živnosti a výroba výrobkov z plastických hmôt. Po vyhlásení konkurzu a jeho zrušení pre nedostatok majetku bola táto spoločnosť 5. februára 2013 vymazaná z obchodného registra. Spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. bola zapísaná do registra 11. júla 2007 s predmetom činnosti okrem iného kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) v rozsahu voľnej živnosti, sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti a výroba výrobkov z plastických látok.

Podľa výpisu z registra Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky (dôkaz č. 33) bol úžitkový vzor č. 3841 s názvom „Ochranná plomba“, ktorý bol do registra zapísaný 14. septembra 1995 a ktorého majiteľom bola spoločnosť EUROSEAL a držiteľom nevýhradnej licencie bola spoločnosť V z P, vymazaný z registra. Z rozhodnutia predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky zn. PUV 1995-4005 z 31. januára 2006 (dôkaz č. 4) vyplynulo, že úžitkový vzor č. 3841 bol vymazaný od počiatku. Označenie „PL91“ nie je v predmetnom rozhodnutí spomenuté.

Z výpisu z registra úradu týkajúceho sa úžitkového vzoru č. 1359 s názvom „Ochranná plomba“ (dôkaz č. 34) je zrejmé, že predmetný úžitkový vzor zanikol uplynutím doby platnosti (22. mája 2006).

Z faktúr označených ako dôkaz č. 1 vyplynulo, že spoločnosť V z P (pôvodný navrhovateľ) od roku 2003 až do roku 2007 dodávala na územie Slovenskej republiky, konkrétne spoločnosti KOBAM, plastové plomby označené ako „PL91“. Z obdobia pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky (16. septembra 2005) je 7 faktúr, ktoré preukazujú dodávku 147 500 kusov plomb. Ostatných 24 faktúr svedčí o pokračovaní dodávok a spolupráce medzi uvedenými spoločnosťami aj po podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v období od septembra 2005 do roku 2007.

Podľa faktúry označenej ako dôkaz č. 2 spoločnosť KOBAM dodala pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky 100 ks plastových plomb s označením „PL91“ jednej spoločnosti na Slovensku. Z e-mailovej správy z 31. októbra 2005 a potvrdenia objednávky z 31. októbra 2005 (po podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky) vyplynul záujem o dodanie 500 ks plomb ďalšej spoločnosti na Slovensku.

V zmysle objednávky z 10. júla 1995 si spoločnosť EUROSEAL objednala od spoločnosti V z P 2 000 kusov plastových plomb „PL91 bez potisku“, pričom ich dodávku potvrdzuje faktúra č. 95102 z 5. septembra 1995 vystavená spoločnosťou V z P odberateľovi spoločnosti EUROSEAL na 2 000 kusov čistých plomb z plastickej hmoty (dôkaz č. 12).

Pokiaľ ide o 6 faktúr, ktoré sú predmetom dôkazu č. 35, pričom 4 faktúry z nich sú totožné s faktúrami predstavujúcimi dôkaz č. 21, z týchto je zrejmé, že majiteľ dodal v roku 2001 rôznym subjektom plomby v množstve 27 500 kusov. Z ďalších faktúr (viac ako 200) doplnených dodacími listami (dôkazy č. 36 až 39) vyplýva, že majiteľ dodal rôznym subjektom v rozmedzí štyroch rokov viac ako milión kusov plastových plomb označených ako „PL 91“ – konkrétne v roku 2002 viac ako 100 000 kusov plomb, v roku 2003 viac ako 110 000 kusov, v roku 2004 viac ako 192 000 kusov a v roku 2005 viac ako 670 000 kusov.

Z tabuľky označenej ako dôkaz č. 49 vyplývajú dodávky veľkého počtu plomb PIPP-S v období rokov 2003 až 2004, nie je však zrejmé, kto bol dodávateľom a kto odberateľom týchto tovarov.

Dôkaz č. 18 predstavuje zoznam odberateľov plomb spoločnosti V z P z obdobia rokov 1994 až 1997, ktorý obsahuje rôzne subjekty súčasnej Českej republiky, pričom v názve je vyslovene napísané, že ide o prehľad bez ČD a spoločnosti EUROSEAL. V závere je uvedené, že po 30. júni 1997 neboli objednávky vybavované priamo výrobcom, ale boli preposielané na vybavenie spoločnosti EUROSEAL.

Dôkaz č. 9 obsahuje dokumenty týkajúce sa výberového konania vyhláseného spoločnosťou Slovnaft, a. s. v roku 2005, na zabezpečenie komodity „železničné plomby“. Spoločnosť KOBAM sa do tohto výberového konania prihlásila s plombami označenými ako „PL91“, avšak nebola v ňom úspešná.

Z dôkazov označených ako dôkazy č. 8 a 10 vyplynulo, že majiteľ a spoločnosť KOBAM sa v máji 2003 a v júni 2005 zúčastnili dvoch súťaží na bezpečnostné plastové plomby, pričom v oboch prípadoch bola úspešným uchádzačom spoločnosť KOBAM. V prípade výberového konania č. 010/6/6/2005 z roku 2005

vyhlasovateľa Duslo a. s. (dôkaz č. 8) museli plomby na plombovanie železničných vozňov zodpovedať prepravnému poriadku Železničnej spoločnosti Cargo Slovakia a. s. a podrobnejšej špecifikácii uvedenej v liste, ktorý bol súčasťou vyhlásenia výberového konania, ako to v rozsudku uviedol aj Krajský súd. Podľa špecifikácie plomby museli mať certifikát osvedčujúci ich technický stav z hľadiska bezpečnosti. Certifikát č. 00024/103/2/2005 zo 16. júna 2005 (s platnosťou do 16. júna 2007) vystavený spoločnosti KOBA M sa týka typu výrobku „plastová plomba, typ PL – 91“, výrobcom ktorého je spoločnosť V z P. V liste spoločnosti Duslo, a. s. z 19. júla 2005 informujúcom spoločnosť KOBA M o výsledku výberového konania sa uvádza, že táto spoločnosť bola vybratá ako dodávateľ vagónových plomb typu PL 91 na druhý polrok 2005. S prvými dvoma stranami tohto dôkazu (dôkaz č. 8) – t. j. listami spoločnosti Duslo, a. s. – je totožný dôkaz č. 32. V prípade verejnej súťaže zn. 04668-VST uverejnenej vo Vestníku VO č. 42/2003 z roku 2003 vyhlasovateľa spoločnosti Železničná spoločnosť, a. s. (dôkaz č. 10) nebolo v súvislosti s bezpečnostnými plastovými plombami spomenuté označenie „PL91“ a neskôr bola súťaž v dôsledku podania námietok pozastavená.

V dôkaze č. 42 týkajúcom sa Verejnej súťaže č. VS/3/03/12 bolo na piatej strane zápisnice z vyhodnotenia ponúk (ktorá je totožná s druhou stranou časti zápisnice predloženej ako dôkaz č. 47), pod tabuľkou č. 7 vo vyhodnutí uvedené, že majiteľ predložil dve ponuky na bezpečnostné plastové plomby – t. j. plomby typu PL91 a 95, čo bolo v rozpore so súťažnými podkladmi, podľa ktorých mohol súťažiaci predložiť iba jednu ponuku a nebolo umožnené predložiť variantné riešenie. V tabuľke č. 7 je uvedené, že spoločnosť KOBA M predložila certifikát č. 00320/103/3/2000 zo 7. septembra 2000 (dôkaz č. 48) a majiteľ predložil k plombe typu PL91 certifikát 000162/103/3/2003 z 5. júna 2003 (dôkaz č. 24).

Certifikát č. 00320/103/3/2000 zo 7. septembra 2000 (dôkaz č. 48) bol udelený spoločnosti KOBA M na výrobok – bezpečnostnú plastovú plombu typu PIPP-S.

Osvedčenie PZ SR č. 01/BA-2001 z 12. novembra 2001 (dôkaz č. 22) bolo vydané pre majiteľa (ako žiadateľa) a týka sa plastovej plomby „PL91“, pričom podľa osvedčenia je plastová plomba „PL91“ vhodná na poštové, colné a vozové uzávery. Osvedčenie slúži na preukazovanie bezpečnostnej úrovne plomby.

Certifikátmi č. 00090/103/3/2002 z 25. marca 2002, č. 000162/103/3/2003 z 5. júna 2003 a č. 000017/103/2/2005 zo 6. mája 2005 (dôkazy č. 23 až 25) vydanými majiteľovi (ako žiadateľovi) bola potvrdená zhoda vlastností plastovej plomby „PL91“, ktorej výrobcom je spoločnosť EUROSEAL, s určenými technickými požiadavkami. Doba platnosti posledných dvoch certifikátov je dva roky od ich vydania.

Rozhodnutím o schválení a osvedčení spôsobilosti špeciálnej uzávery – zmena zn. 47899/2002-890203 z 8. novembra 2002 (dôkaz č. 26) Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky zmenilo rozhodnutie č. 29808/2002-890203 z 26. júla 2002, pričom nahradilo prílohu č. 1 novou prílohou a rozhodnutie doplnilo o prílohu č. 3. Zmeny v rozhodnutí sa okrem iného týkali plastovej plomby typu „PL91“ podľa certifikátu č. 00090/103/3/2002 (dôkaz č. 23) a osvedčenia PZ SR č. 01/BA-2001 (dôkaz č. 22).

V rozhodnutí Protimonopolného úradu SR č. 2009/DZ/2/1/020 z 21. apríla 2009 (dôkaz č. 15) je okrem iného uvedené, že plomby používané v nákladnej železničnej preprave v období od 15. júna 2003 do 30. júna 2004 vyrábali a na trh v Slovenskej republike dodávali najmä dva subjekty – majiteľ a spoločnosť KOBA M. V rozhodnutí sa ďalej uvádza, že Železničná spoločnosť, a. s. si plomby pre vlastné potreby získavala formou verejného obstarávania, pričom ich dodávateľom bola spoločnosť KOBA M.

V potvrdení z 19. augusta 2005 (dôkaz č. 43) spoločnosť EUROSEAL ako výrobca plomby „PL91“, v rámci zmluvy o zastúpení a výhradnom predaji, súhlasila s tým, aby si majiteľ zaregistroval na úrade názov plomby „PL91“ ako ochrannú známku pre územie Slovenskej republiky.

Vo výťažku z webovej stránky z 11. septembra 2005 (dôkaz č. 14) je v rámci kontaktov spoločnosti EUROSEAL okrem spoločnosti EUROSEAL Liberec, a. s. uvedený aj majiteľ, čo svedčí o obchodnej spolupráci týchto subjektov.

V liste z 2. februára 2004 (dôkaz č. 3) spoločnosť EUROSEAL upozornila spoločnosť V z P na neoprávnené používanie českého úžitkového vzoru č. 3841 a slovenského úžitkového vzoru č. 1359. Zároveň požiadala o okamžité ukončenie obchodných aktivít s plombami označenými ako „PL91“ a „PL95“, ako i s inými

plombami užívajúcimi princíp popísaný v uvedených úžitkových vzoroch a o odstránenie označenia V z P z plomb používaných na ČD.

Spoločnosť V z P v odpovedi z 18. februára 2004 (dôkaz č. 5) uviedla, že plomby, ktoré sú založené na rovnakom princípe ako prihlásený úžitkový vzor, boli u navrhovateľa vyrábané a dodávané v podobe „PL 91“ už na konci roku 1993, a teda boli preukázateľne známe spoločnostiam zameraným na používanie tohto druhu výrobku, pričom od januára 1994 prebiehala sériová výroba do Českej a Slovenskej republiky rádovo v miliónoch kusov. K požiadavke na odstránenie označenia V z P z plomb používaných na ČD spoločnosť uviedla, že žiadna zo zmlúv ich k podobnému zákazu nezaväzuje. V odpovedi bola ako príloha uvedená objednávka na zhotovenie plastových plomb „PL 91“ z 10. júla 1995 a faktúra za dodaný tovar z 5. septembra 1995. Predmetná objednávka a faktúra predstavujú dôkaz č. 12, pričom podľa tejto objednávky si spoločnosť EUROSEAL objednala 10. júla 1995 od spoločnosti V z P zhotovenie 2 000 kusov plastových plomb „PL 91“, za dodanie ktorých bola 5. septembra 1995 vystavená faktúra č. 95102.

Zástupca majiteľa listom z 26. januára 2011 (dôkaz č. 6 a dôkaz č. 46) upozornil spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. na porušovanie práv k napadnutej ochrannej známke. Uviedol, že majiteľ zistil, že predmetná spoločnosť propaguje na webovej stránke a ďalej ponúka bezpečnostné plastové plomby označené ako „PL91“. S poukazom na § 8 zákona o ochranných známkach konštatoval, že zo strany spoločnosti KOBASEAL, s. r. o. došlo k neoprávnenému zásahu do práv majiteľa. Zároveň ju požiadal, aby sa zdržala používania označenia „PL91“, ako aj podobných označení na označovanie plastových plomb, ako aj ich ponúkania alebo uvádzania na trh.

V liste zo 7. februára 2011 (dôkaz č. 40) zástupca majiteľa upozornil spoločnosť Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a. s. na to, že na slovenskom trhu sa nachádza aj iný dodávateľ plastových plomb neoprávnené označených ako „PL91“. S poukazom na § 8 zákona o ochranných známkach uviedol, že neoprávneným používaním označenia „PL91“ dochádza k porušovaniu práv majiteľa a takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi súťaže. Zároveň jej odporučil, aby zabezpečili zdržanie sa používania označenia „PL91“ pre rovnaké alebo podobné tovary.

Spoločnosť Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a. s. v odpovedi z 18. februára 2011 (dôkaz č. 41) uviedla, že nimi ponúkané plomby sú výlučne plomby typu PIP 032 (len v množstve potrebnom na zaplombovanie podávanej vozňovej zásielky) a že plastové plomby „PL91“ neponúka ani neuvádza na trh, teda žiadnym spôsobom nezasahuje do práv majiteľa.

Zástupca majiteľa listom z 13. júla 2011 (dôkaz č. 45), ktorý je obsahovo totožný s listom zástupcu majiteľa z 9. júla 2011 (dôkaz č. 17), adresovaným právnemu zástupcovi spoločnosti KOBASEAL, s. r. o. vyslovil záverečné stanovisko vo veci porušovania práv k napadnutej ochrannej známke (ako reakciu na jeho list z 22. marca 2011) a konštatoval, že spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. nemohla získať a nezískala žiadne práva k používaniu nezapísaného označenia „PL 91“ samotného alebo ako súčasť označenia „VzP PL 91“. Požiadal, aby spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. s okamžitou platnosťou prestala označovať svoje plastové plomby označením „PL 91“, resp. „VzP PL 91“ a doručila písomný záväzok, že s okamžitou platnosťou prestane používať označenie „PL 91“ na označovanie plastových plomb alebo v súvislosti s nimi.

V zmysle Dohody o urovnaní zo 7. septembra 2011 (dôkaz č. 27) uzatvorenej medzi majiteľom a spoločnosťou KOBASEAL, s. r. o. sa strany dohodli na tom, že spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. ukončí používanie označenia zhodného alebo zameniteľného s označením „PL91“ na všetkých typoch bezpečnostných plastových plomb najneskôr do 31. decembra 2011 a po tomto termíne nebude takéto plomby dovážať, skladovať, predávať, ponúkať ani distribuovať. Spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. sa súčasne zaviazala, že po tomto termíne nebude propagovať bezpečnostné plastové plomby, ktoré by niesli označenie zhodné alebo zameniteľné s označením „PL91“, ako aj označenie „PL91“ v spojení s akýmkoľvek slovným, či obrazovým prvkom, vrátane označenia „VzP PL91“. Strany sa tiež dohodli, že v prípade, ak spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. nedodrží svoje záväzky, má majiteľ právo uplatniť si nároky podľa § 8 ods. 4 zákona o ochranných známkach. Zároveň strany potvrdili, že v prípade dodržania záväzkov spoločnosťou KOBASEAL, s. r. o., sa vzájomné nároky považujú za vyrovnané.

Z listu Okresného súdu Bratislava I obsahujúceho ako prílohu kópiu návrhu na prerušenie konania (dôkaz č. 28) vyplynulo, že majiteľ podal 18. decembra 2012 návrh na začatie konania o ochranu pred nekalou súťažou a porušovaním práv z ochrannej známky voči spoločnosti KOBASEAL, s. r. o. a že spoločnosť KOBASEAL, s. r. o. požiadala o prerušenie predmetného súdneho konania z dôvodu, že spoločnosť V z P

podala na úrade návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú. Zároveň poukázala na následky prípadného vyhlásenia napadnutej ochrannej známky za neplatnú v zmysle § 35 ods. 5 zákona o ochranných známkach.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. júna 2015, č. k. 1Cob/343/2014-82 (dôkaz č. 44) v rámci odvolacieho konania zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 9. júla 2014 č. k. 34CbPv/4/2012-73 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zaviazal ho, aby sa riadne vysporiadal s tvrdeniami odporcu (spoločnosti KOBASEAL, s. r. o.) uvedenými v návrhu na prerušenie konania uplatnenému z dôvodu podania návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú.

Podľa Smlouvy o postoupení práv a povinností z 2. septembra 2015 (dôkaz č. 16) postupca – spoločnosť V z P, postúpila postupníkovi – spoločnosti PLASTON Lebeda & syn, s. r. o., práva a povinnosti navrhovateľa ako účastníka konania o vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú.

V súvislosti s posúdením naplnenia podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú v zmysle § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že relevantným okamihom na posúdenie dobrej, resp. zlej viery majiteľa, je okamih podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, čo je v predmetnom prípade 16. september 2005. Hlavnými skutočnosťami, ktoré musia byť preukázané, aby bolo možné konanie majiteľa označiť ako konanie v nie dobrej viere, sú vedomosť majiteľa o práve tretej osoby k zhodnému alebo podobnému označeniu a nečestný úmysel majiteľa pri podaní prihlášky ochrannej známky, pričom nie je nutné, aby osoba, ktorej konanie je posudzované, považovala svoj úmysel alebo konanie za zlé.

Z dôkazov vyplynulo, že medzi spoločnosťami V z P a EUROSEAL, od ktorej odoberal plastové plomby majiteľ, existoval od roku 1994, resp. 1995 obchodný vzťah, keďže spoločnosť EUROSEAL si 10. júla 1995 objednala od spoločnosti V z P 2 000 kusov plastových plomb „PL91 bez potisku“, dodávku ktorých potvrdzuje predložená faktúra (dôkaz č. 12) a zároveň, ako vyplýva zo zoznamu odberateľov plomb (dôkaz č. 18), po 30. júni 1997 boli objednávky určené spoločnosti V z P preposielané na vybavenie spoločnosti EUROSEAL (dôkaz č. 18). Ako ďalej vyplynulo z dôkazov (dôkazy č. 3 a 5), medzi spoločnosťami V z P a EUROSEAL vznikli nezhody týkajúce sa používania zapísaných úžitkových vzorov a obchodných aktivít s plombami označenými ako „PL91“ a „PL95“.

Z uvedeného je podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade síce zrejmé, že označovanie plastových plomb označením „PL91“ spoločnosťami V z P a EUROSEAL bolo zaužívané, resp. malo istú tradíciu už v 90-tych rokoch (teda obe spoločnosti mali vedomosť o tom, že plomby, ktoré distribuovali na území Slovenska, boli označené ako „PL 91“) a že medzi týmito spoločnosťami existovali pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky aj nezhody, tieto okolnosti však nemožno považovať za relevantné vo vzťahu ku konaniu majiteľa pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky. Z predložených dôkazov totiž nijako nevyplývalo, že o predmetných skutočnostiach mal vedomosť aj samotný majiteľ. Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že pri posudzovaní dobrej, resp. zlej viery je potrebné zvážiť najmä okolnosť, či osoba podávajúca prihlášku vedela o práve inej osoby na zhodné alebo podobné označenie, príp. vzťah podávateľa prihlášky ochrannej známky a používateľa skoršieho označenia.

Ďalej je z predložených dôkazov zrejmé, že tak spoločnosť KOBAM, ako aj majiteľ dodávali ďalším spoločnostiam na Slovensku bezpečnostné plastové plomby. Spoločnosť KOBAM odoberala od roku 2003 až do roku 2007 plomby od spoločnosti V z P, t. j. pôvodného navrhovateľa (dôkaz č. 1), ktoré následne dodávala ďalším spoločnostiam na Slovensku (dôkaz č. 2). Majiteľ dodával v období rokov 2001 až 2005 plomby mnohým subjektom na Slovensku – spolu dodal viac ako milión kusov (dôkaz č. 35 až 39). Majiteľ zároveň v rokoch 2001 a 2002 získal viaceré certifikáty a osvedčenie týkajúce sa bezpečnostných plastových plomb „PL 91“, za výrobcu ktorých bola označená spoločnosť EUROSEAL (dôkazy č. 22 až 25). Z dôkazov tiež vyplynulo, že spoločnosť KOBAM a majiteľ sa v rokoch 2003 a 2005 zúčastnili na rovnakých výberových konaniach, pričom v dvoch prípadoch bola úspešným uchádzačom spoločnosť KOBAM (dôkazy č. 8 a 10). Hoci nemožno poprieť, že spoločnosť KOBAM a majiteľ vystupovali v rozhodnom období na rovnakom trhu v konkurenčnom postavení, keď na Slovensku distribuovali plomby od spoločnosti V z P, t. j. pôvodného navrhovateľa a spoločnosti EUROSEAL, v konaní nebol predložený taký dôkaz, z ktorého by jednoznačne vyplynulo, že majiteľ si bol vedomý toho, pod akým označením spoločnosť KOBAM plomby ponúkala. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že objektívnu známosť (vedomosť) určitej skutočnosti je potrebné považovať za jednu z rozhodujúcich skutočností pre zistenie, či majiteľ konal

pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v zlej viere. Záver o vedomosti, ako uviedol Krajský súd v rozsudku, pritom nemôže vychádzať z posúdenia konania tretej osoby (v tomto prípade spoločnosti EUROSEAL ako dodávateľa tovarov pre majiteľa). Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade navrhovateľ v posudzovanom prípade nepreukázal, že majiteľ pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vedel o skutočnosti, že navrhovateľ, resp. jeho distribútor tiež používal na bezpečnostných plastových plombách označenie „PL 91“.

V nadväznosti na uvedené považuje orgán rozhodujúci o rozklade za potrebné poukázať na skutočnosť, ktorá je v posudzovanom prípade zásadná, a to, že tak ako prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, tak aj v tomto rozhodnutí sa pri posudzovaní naplnenia podmienok zlej viery vychádzalo z právneho názoru Krajského súdu vysloveného v rozsudku, ktorým je úrad v tomto konaní viazaný.

Berúc do úvahy skutočnosť, že v posudzovanom prípade nebola predloženými dôkaznými prostriedkami preukázaná vedomosť majiteľa o tom, že navrhovateľ používal označenie „PL 91“ na bezpečnostných plastových plombách, ktoré vyrábal, nie je potrebné ďalej skúmať nečestný úmysel majiteľa pri podaní prihlášky ako ďalšiu okolnosť potrebnú pre konštatovanie, že majiteľ konal pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky v zlej viere. Z uvedeného dôvodu orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, že majiteľ pri podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky vedome konal v rozpore s uznávanými princípmi etického správania alebo poctivými obchodnými a podnikateľskými zvyklosťami za účelom získať neoprávnenú výhodu alebo za účelom spôsobiť navrhovateľovi nespravodlivú ujmu.

V súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa, že rozhodujúcou v preskúvanom prípade je skutočnosť, že majiteľ a spoločnosť KOBA M vystupovali na rovnakom trhu v konkurenčnom prostredí, zúčastňovali sa rovnakých výberových konaní na dodávky plastových plomb, čo vyplynulo aj z predloženého rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (dôkaz č. 15) a že je nemožné, aby tieto spoločnosti pôsobiace v tak úzko špecializovanej oblasti nevedeli o výrobkoch, ktoré dodáva druhý subjekt, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. V posudzovanom prípade nebolo spochybnené, že majiteľ a spoločnosť KOBA M boli konkurentmi (čo potvrdzuje aj predmetné rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky), avšak za účelom konštatovania konania majiteľa pri podaní prihlášky ochrannej známky v nie dobrej viere musí byť preukázaná vedomosť majiteľa o tom, že navrhovateľ, resp. jeho distribútor pred podaním prihlášky používal na bezpečnostných plastových plombách označenie „PL 91“, čo v danom prípade preukázané nebolo. Na uvedenom nič nezmení ani názor navrhovateľa uvedený v podanom rozklade, že tvrdenie majiteľa, že nevedel o plombách navrhovateľa (spoločnosti V z P) dodávaných na slovenský trh spoločnosťou KOBA M, je čisto účelové.

S názorom navrhovateľa, že skutočnosť, že majiteľ poznal skutočnú situáciu na trhu a napriek tomu podal prihlášku napadnutej ochrannej známky, vyplýva aj z listu zástupcu majiteľa z 9. júla 2011 (dôkaz č. 17), v ktorom je uvedené, že prvé plomby s označením PL91 boli na Slovensko dodané v roku 1997 inou spoločnosťou, ktorá získala práva k nezapísanému označeniu a majiteľ pripustil, že jej práva rešpektuje, orgán rozhodujúci nesúhlasí. Z predmetného listu nie je zrejme, o akú spoločnosť konkrétne ide, ani aký je vzťah medzi touto spoločnosťou a majiteľom. Opätovne je potrebné zdôrazniť, že v konaní je potrebné jasne preukázať vedomosť osoby podávajúcej prihlášku ochrannej známky o práve inej osoby na zhodné alebo podobné označenie, ktorú ako to v rozsudku konštatoval Krajský súd, nemožno založiť na domnienkach. S ohľadom na uvedené ani predložený list nemožno považovať za dostatočne preukazujúci skutočnosť, že majiteľ mal v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky vedomosť o tom, že navrhovateľ, resp. jeho distribútor používal na bezpečnostných plastových plombách označenie „PL 91“.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že plomby označené ako „PL91“ a dodané v roku 1997 na slovenský trh, o ktorých je zmienka aj v dôkaze č. 17, boli vyrobené spoločnosťou V z P, čo je zároveň zrejme aj z prehľadu odberateľov (dôkaz č. 18), z ktorého zároveň vyplynulo, že po 30. júni 1997 neboli objednávky vybavované priamo výrobcom, ale boli preposielané na vybavenie spoločnosti EUROSEAL, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že ani uvedené dôkazy, predložené navrhovateľom až v konaní o rozklade, nemožno považovať za dostatočné na preukázanie vedomosti majiteľa o tom, že navrhovateľ v rozhodnom období používal na bezpečnostných plastových plombách označenie „PL 91“.

S ohľadom na uvedené skutočnosti sa orgán rozhodujúci o rozklade, rovnako ako prvostupňový orgán, zastáva názor, že v preskúvanom prípade nebolo preukázané naplnenie podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných

známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. k) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov. Prvostupňový orgán preto rozhodol správne, keď návrh na vyhlásenie slovej ochrannej známky č. 214920 „PL91“ zamietol.

Pokiaľ ide o návrh uplatnený v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 7 písm. f) predmetného zákona, keďže jeho posúdenie prvostupňovým orgánom nebolo v podanom rozklade spochybnené, orgán rozhodujúci o rozklade sa týmto nebude zaoberať.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.
MAJLINGOVÁ & PARTNERS, s. r. o.
Budatínska 12
851 06 Bratislava

II.
Ing. Peter Hojčuš
Osuského 1/A
851 03 Bratislava